

16 Яко нѣкой вѣренье, или вѣрна имѧ вдовицы (въ кже та си), да ги оудово-лѣва, да се не натовара церкви та, за да (може да) оудовѣли истиннѣ те вдовици.

17 Които пресвѣтери исполнаватъ добре служба та си, оніи да прїимѹватъ двойна честь: а най вече онія, които се трѣдатъ въ проповѣдь и въ пощеніе.

18 Защо то писаніе то говори: да не заградишъ оуста та на-влашъ, които вжрешъ: и: достоинъ є ракотнико за своя та заплата.

19 Не прїемай клевета на пресвѣтера, ѿсвѣтъ (яко свидѣтельствуватъ) двама или трима свидѣтели.

20 Онія, които согрѣша-
ватъ и кличавай ги предъ сійчище, да иматъ страхъ и дроги те.

21 Заклинамъ те предъ Б҃га, и предъ Г҃дѣ Тиесца Христомъ, и предъ иѣзуканіи тे (негови) Аггелы, да сохра-
нишъ тіа (заповѣди) безъ лициемъре. и нишо да не правиши ѿ пристрастіе.

22 Не возлагай рѣцѣ ти на никого скорош, никто бѣди оучастникъ въ чужди грѣхове: но варди сеbe ти чистъ:

23 Не пій вѣке (самъ) во-да, но пійнвай и по малко вѣнцие заради стомахати си,

и заради части те боледѣ-
ванія.

24 На-нѣкой человѣцу грѣховѣ те са гѣни, и можатъ да се ѿкрыатъ по напреду: а на-нѣкой (се ѿкрыватъ) послѣ.

25 Подобно и добрѣ те дѣла са гѣни: а яко юще не са (юкрыти), не можатъ замного време да стоатъ по-
глаеніи.

ГЛАВА 3.
СИЧКИ те раби, които се намѣрѹватъ подъ грѣмъ, трѣквя да воздаватъ се-
каква честь на свои тѣ гос-
подари, за да се не хдли
име то Бжїе, и оученіе то
(Христово).

2 Я които иматъ вѣрны
господари, не трѣквя да не
маратъ за нихъ, (съ изви-
неніемъ) защо то са братія: но
да имъ слугуватъ съ по го-
лѣмо оусердїе, защо то са
вѣрни и возлюбленни на
Б҃га, които воспріематъ
благодѣяніе то. Това по-
чавай, и оубѣщай.

3 Яко ли нѣкой оучи дрѣ-
го гѣче, и не слѣдѣва по
Здрави те слова га на-Гдѣ
нашегѡ Тиесца Христомъ, и по
оученіе то, което вѣди къ
благочестіе то,

4 Той се є возгордилъ, и
нишо не знає, но боледѣва
(ѡ) испытанія и слово-